

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติปุ่ย พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมวิชาการเกษตร

๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมวิชาการเกษตร

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด

ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียน หรือเมื่อเสนอแนะ) -

ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะ ให้ประเมิน) -

อื่น ๆ คือ -

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๘ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้ -

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ) -

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เกษตรกรรม ความจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเป็นอาหารพืชหรือบำรุงดินเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น และปัจจุบันนี้มีการสั่งปุ๋ยเคมี จากต่างประเทศมาจำหน่ายและผสมเพื่อจำหน่ายแก่เกษตรกรในปริมาณมากขึ้นทุกปี แต่ปรากฏว่าปุ๋ยเคมี ที่จำหน่ายในห้องตลาดนั้น มักจะมีปุ๋ยเคมีปลอม ปุ๋ยเคมีผิดมาตรฐาน ปุ๋ยเคมีเสื่อมคุณภาพ ทั้งน้ำหนักปุ๋ยเคมี ก็น้อยกว่าที่แจ้งไว้ในฉลาก ปริมาณธาตุอาหารพืชไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อความที่แจ้งไว้ในฉลาก เป็นการ เอาเปลี่ยนแก่เกษตรกรและห่วงผลกำไรเกินควร โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายแก่ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และยังเป็นการเสียหายแก่นโยบายการส่งเสริมการเกษตรของรัฐบาลอีกด้วย สมควรมีกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย เพื่อควบคุมการผลิตปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพให้มีประสิทธิภาพด้วย เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร ตามสมควร

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ สำนักความคุ้มพืชและสุดการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำกับ ดูแล พระราชบัญญัติปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนความผลิตและการจำหน่ายปุ๋ย ตามกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย และการออกใบอนุญาต และกำกับดูแลการใช้ประโยชน์จากปุ๋ย เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าและส่งเสริม สนับสนุน การใช้ปุ๋ยที่มีประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกร

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่ง หรือไม่ อย่างไร

๑๐.๑ มาตรการควบคุมปุ๋ย (ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยชีวภาพ และปุ๋ยอินทรีย์) กำหนดการควบคุมการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปุ๋ยโดยผู้ที่ประสงค์จะผลิตเพื่อการค้า ขาย นำเข้า ออก ส่งออก หรือนำผ่านปุ๋ยต้องได้รับอนุญาตจากหนังสือเจ้าหน้าที่

๑๐.๒ มาตรการยกเว้น กำหนดให้ยกเว้นการขอใบอนุญาต และการขึ้นทะเบียนปุ๋ย สำหรับผู้ที่นำเข้า หรือส่งออกปุ๋ย เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้า ทดลอง วิจัย หรือเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการขึ้นทะเบียนปุ๋ย หรือเพื่อพิจารณาในการสังชื้อ ตลอดจนการนำเข้าหรือการส่งออกปุ๋ยครั้งหนึ่งในปริมาณไม่เกินหนึ่งเดือน ห้าสิบกิโลกรัมหรือห้าสิบลิตร โดยผู้ที่ได้รับการยกเว้นจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนดและให้อำนาจอธิบดีสามารถออกกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตได้

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิต ของประชาชนหรือไม่ เพียงใด กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็น เนื่องจาก ปัจจุบันการใช้ปุ๋ยของเกษตรกร มีมากขึ้น มีการส่งเสริมให้ใช้อินทรีย์วัตถุตลอดจนนำเทคโนโลยีทางชีวภาพเข้ามาใช้ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงบำรุงดินและเพิ่มคุณค่าของธาตุอาหารพืชมากขึ้น เพื่อควบคุมการผลิต การขาย การนำเข้า หรือการส่งออกปุ๋ยให้เป็นไปโดยสุจริต เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร โดยพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการควบคุมปุ๋ยเคมี ปุ๋ยชีวภาพ และปุ๋ยอินทรีย์ จึงจำเป็นที่ต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

- เป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้นักปรับปรุงวิจัย ทดลอง และพัฒนาการผลิตปุ๋ย โดยการให้สิทธิคุ้มครอง ตามกฎหมาย ทำให้เกิดความหลากหลายของปุ๋ย เพื่อเป็นทางเลือกของประชาชนในการใช้ประโยชน์ ได้อย่างเหมาะสม

- ประชาชนได้รับประโยชน์จากการอนุรักษ์ความหลากหลายจากทรัพยากรด้านปุ๋ย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน โดยการกำหนดวิธีการเข้าถึงทรัพยากรด้านปุ๋ย และการแบ่งปันผลประโยชน์ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนต่อรวมทีให้ยั่งยืน

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนาเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความหลากหลายทางด้านปัจจัย การเข้าถึงการใช้ประโยชน์และการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรด้านปัจจัยของประเทศไทยเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางด้านปัจจัย เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งช่วยลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยและส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

๑๔. มีสติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ไม่มี

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

- นิยามคำว่า “ปัจจัย” ตามมาตรา ๓ ปัจจันมีขอบเขตการใช้บังคับกิจกรรมพอกสมควร ดังนั้น เพื่อแยกประเภทการควบคุมปัจจัย ชนิดของปัจจัยที่บุคคลได้ทำการรับรู้บุคคลภาพนี้โดยได้มีการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

- การขึ้นทะเบียนปัจจัยทุกประเภท มีมาตรการควบคุมทางการขึ้นทะเบียนที่ชัดเจน เพื่อรับปรุงแก้ไขด้านคุณภาพ มาเป็นเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

- มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ “๒ ปี” ทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องจึงเห็นควรเพิ่มระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเป็นคราวละ “๔ ปี”

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโท醪อาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมสมอยู่หรือไม่ อย่างไร ยังมีความเหมาะสมสมอยู่

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)
ไม่มี

ผู้เกี่ยวข้องความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้

ตอนที่ ๑ วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมายว่าด้วยปุย

๑. การให้สิทธิและความคุ้มครองเกษตรกรผู้ใช้ปุยด้วยระบบทางกฎหมาย เป็นการส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตปุย ทำให้เกษตรกรมีปุยให้เลือกใช้มากขึ้น – ไม่มี –

๒. การให้สิทธิกับชุมชนเป็นผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นจะทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์ของปุยอย่างยั่งยืน – ไม่มี –

๓. การกำหนดให้ใช้ทรัพยากรชั่วโมงเป็นสมบัติของชาติ การเข้าถึงเพื่อใช้ประโยชน์ต้องมีการขออนุญาต/หรือแจ้งกับทางภาครัฐ – ไม่มี –

๔. การจัดตั้ง “คณะกรรมการปุย” เพื่อเป็นการช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการที่เกี่ยวกับการวิจัย และการพัฒนาการผลิตปุยแก่เกษตรกร – ไม่มี –

ตอนที่ ๒ มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยปุย

๕. การให้สิทธิแก่ผู้ผลิตแต่เพียงผู้เดียวในการผลิต ขาย จำหน่าย จ่ายแจกซึ่งผลิตภัณฑ์ของตน เป็นการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น – ไม่มี –

๖. “ปุย” หมายความว่า สารอินทรีย์ อินทรีย์สังเคราะห์ อินทรีย์ หรือจุลินทรีย์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตาม สำหรับใช้เป็นธาตุอาหารพืชได้ไม่ว่าโดยวิธีใด หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กายภาพ หรือชีวภาพในดินเพื่อบำรุงความเติบโตแก่พืช – ไม่มี –

๗. กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ ที่จัดตั้งตาม พ.ร.บ. สหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตาม พ.ร.บ. อื่น เป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่สามารถเป็นผู้ดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนปุยแทนชุมชน – ไม่มี –

๘. “ปุยเคมี” หมายความว่า ปุยที่ได้จากการอินทรีย์หรืออินทรีย์สังเคราะห์ รวมถึงปุยเชิงเดียว ปุยเชิงผสม ปุยเชิงประกอบ และปุยอินทรีย์เคมี แต่ไม่รวมถึง

(๑) ปุนขาว ดินมาร์ล ปุนปลาสเตอร์ ยิปซัม โคลามิเตอร์ หรือสารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สารอินทรีย์หรืออินทรีย์ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตามที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการอุดตราชรมหรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด – ไม่มี –

๙. แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ผลิตปุยเพื่อการใช้ประโยชน์ทางการค้า ถูกกำหนดโดยวัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์นั้นว่าดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือไม่ และหากวัตถุประสงค์ก่อนการเข้าถึงเปลี่ยนไป ต้องเริ่มดำเนินการใหม่ทั้งกระบวนการ – ไม่มี –

๑๐. ความมีบทลงโทษเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิแก่เกษตรกรผู้ใช้ปุย กรณีที่มีผู้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด – ไม่มี –

ตอนที่ ๓ ความจำเป็นและสอดคล้องกับบริบทของสังคมในปัจจุบัน

๑๑. ความมีบทลงโทษเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิในการใช้ปุยของผู้ประกอบการ กรณีที่มีผู้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด – ไม่มี –

๑๒. ความมีบทลงโทษแก่ผู้ใช้ทรัพยากรจากกระบวนการผลิตปุยโดยไม่ได้ขออนุญาตกับพนักงานเจ้าหน้าที่ และศึกษา ทดลอง หรือวิจัย เพื่อประโยชน์ในทางการค้า กรณีที่มีผู้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด – ไม่มี –

๒๐. มาตรการลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด สมควรเป็นวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๒๐.๑) การลงโทษรับทรัพย์สิน – ไม่มี –

(๒๐.๒) การลงโทษปรับ – ไม่มี –

(๒๐.๓) การลงโทษจำคุก – ไม่มี –

(๒๐.๔) สมควรใช้วิธีการลงโทษอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การลงโทษตามข้อ (๒๐.๑) ถึง (๒๐.๓)

– ไม่มี –

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี)
มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่ ไม่มี

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ได้ดำเนินการออกกฎหมาย ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และประกาศกรมวิชาการเกษตร ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และได้นำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาทุกฉบับ รวมถึงดำเนินการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ของส่วนราชการด้วย

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- สร้างการรับรู้ทางกฎหมาย ให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือประชาชนที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานของรัฐ เท่านั้น

๑. ผลิตสื่อ และจัดทำโปสเตอร์การนำเข้า หรือการส่งออกสินค้าเกษตร เพื่อประชาสัมพันธ์ การนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าว

๒. เผยแพร่ กฎหมาย ประกาศ และข้อมูลข่าวสาร ในเว็บไซต์กรมวิชาการเกษตร ที่ลิงค์ <https://www.doa.go.th/th/> และเว็บไซต์สำนักคุณภาพชีวภาพและสุขภาพเกษตร ที่ลิงค์ <https://www.doa.go.th/ard/>

๓. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในแอปพลิเคชันเฟสบุ๊ค และแอปพลิเคชันไลน์

๔. จัดทำบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าว เผยแพร่ทางวารสารที่เกี่ยวข้อง

๕. จัดประชุม อบรม สัมมนา เพื่อเผยแพร่ความรู้

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้และบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๗ จนถึงปัจจุบัน

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

- การบังคับใช้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรับภาระต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ไม่มี

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร คุ้มค่า และเหมาะสมเนื่องจาก

- เป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้มีการศึกษา ทดลอง วิจัย และพัฒนาคุณภาพปุ๋ย โดยการให้สิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย ทำให้เกิดความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ของปุ๋ย เพื่อเป็นทางเลือกของประชาชนในการใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

- ประชาชนได้รับประโยชน์จากการผลิตปุ๋ยที่มีความหลากหลายจากทรัพยากรด้านปุ๋ย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน โดยการกำหนดวิธีการเข้าถึงปุ๋ยที่มีคุณภาพและราคาถูก และการแบ่งปันผลประโยชน์เกิดขึ้นจากการใช้ปุ๋ยอย่างยัติธรรมและเท่าเทียม.....

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายใหม่ อย่างไร

- แก้ไข ปรับปรุง นิยามคำว่า “ปุ๋ย” ตามมาตรา ๓ ปัจจุบันมีข้อบกพร่องในการใช้นั้นกับว้างพอสมควร ดังนี้ เพื่อแยกปุ๋ยที่บุคคลได้ทำการปรับปรุงคุณภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการจดทะเบียนให้เป็นตามพระราชบัญญัตินี้

- แก้ไข ปรับปรุง มาตรา ๕ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายทบทวนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม กำหนด กิจการอื่นและออกประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

- แก้ไข ปรับปรุง มาตรา ๖ กรรมการปุ๋ยมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ “๒ ปี” ทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่อง จึงเห็นควรเพิ่มระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเป็นคราวละ “๕ ปี”

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไป ตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายระพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์)

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

๘๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ฝ่ายปุ๋ยเคมี ส่วนใบอนุญาตและขึ้นทะเบียน สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
โทร. ๐ ๒๙๔๐ ๖๕๗๓
อีเมล E-mail: ard@doa.in.th